

kan faa lige Takstvilkaar sammenlignet med, hvad de kan opnaa ved andre Befordringsmidler—, og jeg tror, det vil være god Økonomi for de erhvervsdrivende at gøre det, thi i adskillige Tilfælde kan de ikke undgaa Banerne, og ved at yde dem al mulig Støtte gennem Transporterne er der al Sandsynlighed for at faa Taksterne yderligere nedsat. En større Virkning for Balancen vil det have, hvis de store Anstrengelser, som den højtærede Minister har gjort sig i den senere Tid, gaaende ud paa, at Statsbanernes Ledelse benytter alle til dens Raadighed staaende Midler til at indføre de fornødne Besparelser i Driften, særlig under Hensyn til den svigtende Trafik, maa krønes med Held. Jeg tror, at kun ved Gennemførelsen af Økonomi fra Statsbanernes Side og ved fuld Tilslutning fra Trafikanternes Side vil man kunne naa til en almindelig yderligere Takstnedsættelse, naar Balance skal naas i Statsbaneregnskabet.

Med disse Ord vil jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings hurtige Vedtagelse.

Lewinsky: Vi har i de sidste Aar været vant til her i Tinget næsten hvert Aar at behandle et Forslag vedrørende Statsbanernes Takster. I 1918, 1919 og 1920 har der foreligget Forslag angaaende disse Takster, og hver Gang har det drejet sig om Forhøjelse af Taksterne for derigennem at skaffe Balance paa Statsbanernes Regnskab. Disse gentagne Forhøjelser har dog ikke virket i den Retning, idet Forhøjelserne efterhaanden har ført til, at Underskuddet stadig er blevet større. Man vil nu vistnok kunne sige, at vi er kommet saa højt op, at man ikke kan gaa højere for paa den Maade at skaffe Balance. Taksterne er sikkert steget saa meget, at en yderligere Udvikling i den Retning ikke kan ske. Jeg tror derfor, det er meget rigtigt, at den højtærede Minister nu har ment at burde gaa den anden Vej og har stillet Forslag om Nedsættelse af Taksterne, en Nedsættelse, som det Præfald, der har rundet Sted rundt omkring, ogsaa gør i høj Grad ønskelig.

Det er da med Tilfredshed, jeg ser paa det foreliggende Forslag, skønt jeg ikke kan sige, at det tilfredsstiller mig i alle Enkelt-

heder. Jeg kunde have ønsket, at man i højere Grad havde fulgt den Vej, som et Mindretal i Folketinget foreslog, baade hvad angaar Nedsættelse af Billettaksterne og af Godstaksterne. Her foreslaas jo kun en Nedsættelse af Billettaksterne for 3die Klasse paa mellem 10 og 12 pCt., og en Nedsættelse af denne Størrelse vil neppe faa stor Betydning med Hensyn til at skabe større Rejselyst. Jeg nærer ingen Tvivl om, at man snarere vilde have fremmet Rejselysten, saafremt man havde fulgt det Forslag, Mindretallet i det andet høje Ting har stillet om en Nedsættelse af ca. 25 pCt. for 3die Klasses Vedkommende. Derimod er jeg noget i Tvivl om, hvorvidt den kraftige Nedsættelse for 2den Klasse, som nu gennemføres, vil svare Regning for Statsbanerne. Efter at 2den Klasse er blevet affolket i disse Aar, vil det Befolkningslag, som tidligere benyttede 2den Klasse, og som nu har vænnet sig til at rejse paa 3die Klasse, have faaet Øje for, at man i Grunden meget godt kan benytte 3die Klasse, og jeg tror, at særlig for Lokaltogenes Vedkommende vil det være meget vanskeligt at faa dette Publikum tilbage til 2den Klasse. Jeg vilde derfor have sat stor Pris paa, om man kunde være kommet den Vej ud, som der i Folketingets Udvalg har været forhandlet med den højtærede Minister om: at man for Lokaltogenes Vedkommende kun fik een Klasse. Det var, saa vidt jeg husker, i 1909, under det første radikale Ministerium, at man gik bort fra 1ste Klasse i de fleste Tog. Jeg tror, der kunde være god Grund til at fortsætte Udviklingen ad samme Vej og i hvert Tilfælde for de lokale Togs Vedkommende gaa bort fra de to Klasser og indskrænke sig til een Klasse, som saa tillige efterhaanden kunde blive forbedret. Det vilde sikkert være mere fordelagtigt end at have disse to Klasser, af hvilke efter min Formening 2den Klasse vanskeligt vil kunne betale sig. Jeg mener ogsaa, at man udmærket godt kunde have beholdt Forholdet mellem 3die og 2den Klasses Billettakst, 1:2, som nu har været gældende i en Del Aar; jeg finder, at det svarer temmelig godt til det Forhold, der kan siges at være mellem de to Klasser.

For Godstaksternes Vedkommende gælder noget lignende; efter min Opfattelse burde man ogsaa der være gaaet noget videre. Medens man for Stykgodsets Ved-